

ប្រភេទពោធិសត្វ

ពោធិសត្វ (សំ.), (បុ.) (អានថា : ពោធិស័ត) អ្នកដែលមានចិត្ត ឬមានសេចក្តីប្រាថ្នា ជាប់នៅក្នុងពោធិ (គឺការត្រាស់ដឹងលោកុត្តរធម៌) បើទុកជាភ្នាក់ជាតិទៅកើតជាតិរង្វាន ក៏ គង់នៅហៅថាពោធិសត្វដែរ ព្រោះមានបំណងនោះជាប់នៅមិនបាត់ ឬអស់សេចក្តីប្រាថ្នា ឬ ក៏លែងចង់ឡើយ ។

ពាក្យថា **ពោធិសត្វ** នេះ ជាទូទៅ គេតែងតែយល់ថា អ្នកដែលសន្សំបុណ្យបារមីដើម្បី ឲ្យបានត្រាស់ជាព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធតែម្យ៉ាង តែបើយើងសង្កេតពិនិត្យមើលការសម្តែងរបស់ អង្គកថា និងដីកាទាំងឡាយវិញ បញ្ជាក់ឲ្យឃើញថា ពាក្យថា **ពោធិសត្វ** នេះ មានដល់ទៅ ៣ ប្រភេទ មិនមែនសំដៅយកតែអ្នកសន្សំបុណ្យបារមីដើម្បីឲ្យបានត្រាស់ជាព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ តែម្យ៉ាងនោះទេ គឺមានបែកចែកជា ៣ ប្រភេទ គឺ ៖

ប្រភេទពោធិសត្វ

១. សព្វញ្ញពោធិសត្វ ឬ មហាពោធិសត្វ ពោធិសត្វដែលសន្សំបុណ្យបារមីដើម្បីឲ្យបានត្រាស់ដឹងជាព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ។

២. បច្ចេកពោធិសត្វ ពោធិសត្វដែលសន្សំបុណ្យបារមីដើម្បីឲ្យបានត្រាស់ដឹងជាព្រះបច្ចេកពុទ្ធ ។

៣. សាវកពោធិសត្វ ពោធិសត្វដែលសន្សំបុណ្យបារមីដើម្បីឲ្យបានត្រាស់ជាព្រះសាវកពុទ្ធ ។

១. សព្វញ្ញពោធិសត្វចែកជា ៣ ប្រភេទ

១.១. ព្រះពោធិសត្វឧត្តរជិតញ្ញ មាននាមថា បញ្ញាធិក ។

១.២. ព្រះពោធិសត្វវិបច្ឆិតញ្ញ មាននាមថា សទ្ធាធិក ។

១.៣. ព្រះពោធិសត្វនេយ្យៈ មាននាមថា វិរិយាធិក ។

ព្រះសព្វញ្ញពោធិសត្វទាំង ៣ ប្រភេទ ដូចពោលមកនេះ មានអត្ថន័យដូចតទៅ ៖

ឧត្តរជិតញ្ញពោធិសត្វ គឺជាព្រះពោធិសត្វដែលសាងបារមីក្រាស់ដោយបញ្ញា ។ បន្ទាប់ពីបានព្យាករណ៍ពីព្រះពុទ្ធអង្គណាមួយមុនគេមក ព្រះពោធិសត្វប្រភេទនេះ ត្រូវបំពេញបារមីបន្ថែមចំនួន ៤ អសង្ខេយ្យ ១ សែនកប្ប ទើបបានចាក់ធ្លុះនូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ។

វិបច្ឆិតញ្ញពោធិសត្វ គឺជាព្រះពោធិសត្វដែលសាងបារមីក្រាស់ដោយសទ្ធា ។ បន្ទាប់ពីបានព្យាករណ៍ពីព្រះពុទ្ធអង្គណាមួយមុនគេមក ព្រះពោធិសត្វប្រភេទនេះត្រូវបំពេញបារមីបន្ថែមចំនួន ៨ អសង្ខេយ្យ ១ សែនកប្ប ទើបបានចាក់ធ្លុះនូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ។

ប្រភេទពោធិសត្វ

នេយ្យពោធិសត្វ គឺជាព្រះពោធិសត្វដែលសាងបារមីក្រាស់ដោយវិរិយៈ ។ បន្ទាប់ពី បានព្យាករណ៍ពីព្រះពុទ្ធអង្គណាមួយមុនគេមក ព្រះពោធិសត្វប្រភេទនេះត្រូវបំពេញបារមី បន្ថែមចំនួន ១៦ អសង្ខេយ្យ ១ សែនកប្ប ទើបបានចាក់ធ្លុះនូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ។

ម្យ៉ាងទៀត គម្ពីរមនោរថបូរណី អដ្ឋកថា អង្គត្ថរនិកាយ ឯកកនិបាត បានបញ្ជាក់ថា ៖

ព្រះពុទ្ធទ្រង់មានសព្វញ្ញតញ្ញាណត្រាស់ដឹង ព្រោះទ្រង់បំពេញនូវបារមីទាំងឡាយអស់ ៤ អសង្ខេយ្យ ១ សែនកប្បខ្លះ ៨ អសង្ខេយ្យ ១ សែនកប្បខ្លះ ១៦ អសង្ខេយ្យ ១ សែនកប្ប ខ្លះ ហើយទ្រង់ញាំញីនូវមារ ទើបមានព្រះនាមថា សព្វញ្ញពុទ្ធ ។

ព្រះអដ្ឋកថាចារ្យបញ្ជាក់ក្នុងគម្ពីរបរមត្តទីបនី អដ្ឋកថាចរិយាបិដកថា ៖

ព្រះពោធិសត្វថ្នាក់ទាបបំផុត លោកត្រូវបំពេញបារមីមានចំនួន ៤ អសង្ខេយ្យ ១ សែនមហាកប្ប, ថ្នាក់កណ្តាល លោកត្រូវបំពេញបារមីមានចំនួន ៨ អសង្ខេយ្យ ១ សែន មហាកប្ប, ថ្នាក់ខ្ពស់ លោកត្រូវបំពេញបារមីមានចំនួន ១៦ អសង្ខេយ្យ និង ១ សែនមហា- កប្ប ។

ព្រះពោធិសត្វមានការបំពេញបារមីខុសគ្នាយ៉ាងនេះឯង ។

ហេតុដូចម្តេច បានជាព្រះពោធិសត្វ លោកបំពេញបារមីធម៌ខុសកាលគ្នាយ៉ាងនេះ ?

នៅក្នុងសេចក្តីនេះ លោកបញ្ជាក់ក្នុងអដ្ឋកថាថា ៖

ធម្មតាបុគ្គលទាំងឡាយដែលបានឈ្មោះថាជា និយតពោធិសត្វ ត្រូវប្រជ្ឈមប្រកប ដោយធម៌ទាំង ៨ ក្នុងពេលជួបព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គណាមួយផ្ទាល់ ។ ក្នុងធម៌ទាំង ៨ នោះ មានធម៌ទី ៣ គឺ ហេតុ សំដៅដល់បុគ្គលដែលមានឧបនិស្ស័យក្នុងអរហត្តផល «ភាពជាព្រះ អរហន្ត» ក្នុងអត្តភាពនោះ ។

ប្រភេទពោធិសត្វ

សមដូចក្នុងគម្ពីររបរមត្តជោតិកា អដ្ឋកថា សុត្តនិបាត បានបញ្ជាក់ថា ៖

ឧបនិស្សយសម្បត្តិនៃអរហត្ត ឈ្មោះថា ហេតុ ។ មែនពិត បុគ្គលណាមួយមានសេចក្តី
ព្យាយាមអាចចាក់ធ្លុះនូវព្រះអរហត្ត ក្នុងអត្តភាពនោះឯង ការតាំងប្រាថ្នានូវពុទ្ធកូមិ តែង
សម្រេចដល់បុគ្គលអ្នកដល់ព្រមដោយហេតុគឺអរហត្តនោះ, មិនសម្រេចដល់បុគ្គលដទៃ
ដែលមិនមានហេតុនោះឡើយ ។ តាមធម្មនិយាមនៃព្រះធម៌ បុគ្គលដែលត្រូវសម្រេចជាព្រះ
អរហន្ត មាន ៣ ពួកគឺ ឧត្តជិតញ្ញបុគ្គល១ វិបច្ចិតញ្ញបុគ្គល១ នេយ្យបុគ្គល១ ។ ប្រសិនបើ
ក្នុងអត្តភាពនោះ ព្រះពោធិសត្វជាឧត្តជិតញ្ញបុគ្គល លោកស្តាប់ព្រះធម៌ចំពោះព្រះភក្ត្រ
ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គណាមួយប្រកបដោយគាថា៤បទ នៅមិនទាន់ចប់បទគាថាទី៣ លោកអាច
សម្រេចជាព្រះអរហន្ត មួយអន្លើដោយអភិញ្ញា៦ បដិសម្មិទា៤ ប្រសិនបើមានបំណងជា
សាវកពោធិញ្ញាណ តែលោកមិនបង្ហោនទៅក្នុងសាវកពោធិញ្ញាណ បែរត្រឡប់មានបំណង
ក្នុងការសម្រេចសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណវិញ ព្រោះហេតុនោះ ពោធិសត្វអង្គនោះ មានឈ្មោះថា
ឧត្តជិតញ្ញពោធិសត្វ ត្រូវបំពេញពុទ្ធការកធម៌ត្រឹមចំនួន ៤ អសង្ខេយ្យ ១ សែនកប្ប នឹងបាន
ត្រាស់ជាព្រះសម្មាសម្មុទ្ធ ។

ប្រសិនបើក្នុងអត្តភាពនោះ ព្រះពោធិសត្វជាវិបច្ចិតញ្ញបុគ្គល លោកស្តាប់ព្រះធម៌
ចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គណាមួយប្រកបដោយគាថា៤បទ នៅមិនទាន់ចប់បទគាថាទី៤
លោកអាចសម្រេចជាព្រះអរហន្តមួយអន្លើដោយអភិញ្ញា៦ បដិសម្មិទា៤ ប្រសិនបើមាន
បំណងជាសាវកពោធិញ្ញាណ តែលោកមិនបង្ហោនទៅក្នុងសាវកពោធិញ្ញាណ បែរត្រឡប់
មានបំណងក្នុងការសម្រេចសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណវិញ ព្រោះហេតុនោះ ពោធិសត្វអង្គនោះ
មានឈ្មោះថា វិបច្ចិតញ្ញពោធិសត្វ ត្រូវបំពេញពុទ្ធការកធម៌ត្រឹមចំនួន ៨ អសង្ខេយ្យ ១ សែន
កប្ប នឹងបានត្រាស់ជាព្រះសម្មាសម្មុទ្ធ ។

ប្រសិនបើក្នុងអត្តភាពនោះ ព្រះពោធិសត្វជានេយ្យបុគ្គល លោកស្តាប់ព្រះធម៌ចំពោះ
ព្រះភក្ត្រព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គណាមួយប្រកបដោយគាថា៤បទ លុះត្រាតែចប់បទគាថាទី៤ លោក

ប្រភេទពោធិសត្វ

អាចសម្រេចជាព្រះអរហន្តមួយអង្វើដោយអភិញ្ញា៦ បដិសម្ពិទ្ធ៤ ប្រសិនបើមានបំណងជាសាវកពោធិញ្ញាណ តែលោកមិនបង្កើនទៅក្នុងសាវកពោធិញ្ញាណ បែរត្រឡប់មានបំណងក្នុងការសម្រេចសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណវិញ ។ ព្រោះហេតុនោះ ពោធិសត្វអង្គនោះ មានឈ្មោះថា នេយ្យពោធិសត្វ ត្រូវបំពេញពុទ្ធការកធម៌ត្រឹមចំនួន១៦ អសង្ខេបៗ ១ សែនកប្បនឹងបានត្រាស់ជាព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ។

ព្រះសព្វញ្ញពោធិសត្វដល់ព្រមដោយអភិវិហារ ៨ ប្រការ

មុននឹងបុគ្គលត្រូវបានទទួលការព្យាករពីព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាលើកទី១ ដែលជាលក្ខណៈ ញ៉ាំងឲ្យក្លាយជា និយតពោធិសត្វ បុគ្គលនោះត្រូវតែប្រកបដោយអង្គ ៨ ហៅថា «អដ្ឋសមោធាន» គឺការប្រជុំរួមធម៌ទាំង៨ ។ ធម៌ទាំង៨នេះមានសម្តែងនៅក្នុងខុទ្ទកនិកាយពុទ្ធវិស័យថា

មនុស្សត្តំ លិង្គសម្បត្តិ	ហេតុ សត្តារទស្សនំ
បព្វជ្ជា គុណសម្បត្តិ	អធិការោ ច ធនូតា
អដ្ឋធម្មសមោធានា	អភិវិហារោ សមិជ្ឈតិ។

និយតពោធិសត្វត្រូវសម្រេចដោយអភិវិហារប្រជុំដោយធម៌ទាំងឡាយ ៨ គឺ ៖ ភាពជាមនុស្ស១ ដល់ព្រមដោយភេទគឺបុរស១ ដល់ព្រមដោយហេតុដែលអាចសម្រេចអរហន្តបានក្នុងជាតិនេះគឺឧបនិស្សយសម្បត្តិ១ បានជួបព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធដោយផ្ទាល់១ បព្វជ្ជាជាតាបស ឬភិក្ខុសង្ឃ១ ដល់ព្រមដោយគុណធម៌ គឺបានសម្រេចនូវអភិញ្ញា១ បានធ្វើយ៉ាងក្រៃលែងដើម្បីបូជាព្រះពុទ្ធ១ មានឆន្ទៈយ៉ាងខ្លាំងក្លាដើម្បីបានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធ១ ។

២. ព្រះបច្ចេកពុទ្ធពោធិសត្វមាន ៣ ប្រភេទ

បច្ចេកពុទ្ធ (ប៉ុ.) [បច្ចេក+ពុធ+ត] អ្នកត្រាស់ដឹងដោយចំណែកមួយ ។
បច្ចេកពុទ្ធ (ន.) [ប៉ុច-ចេកៈពុទ្ធ] លោកអ្នកត្រាស់ដឹងចំពោះបានតែខ្លួនមួយ សម្តែងធម៌ប្រៀន
ប្រដៅអ្នកដទៃផងមិនកើត : ព្រះបច្ចេកពុទ្ធ ។

២.១. បញ្ញាធិកបច្ចេកពុទ្ធ បច្ចេកពោធិសត្វដែលក្រែលែងដោយបញ្ញា ត្រូវ
បំពេញបារមី ចំនួន ២ អសង្ខេយ្យ ១ សែនកប្ប ទើបបានត្រាស់ដឹងបច្ចេកពោធិញ្ញាណ ។

២.២. សទ្ធាធិកបច្ចេកពុទ្ធ បច្ចេកពោធិសត្វដែលក្រែលែងដោយសទ្ធា ត្រូវ
បំពេញបារមី ច្រើនជាង ២ អសង្ខេយ្យ ១ សែនកប្ប តែមិនដល់ ៣ អសង្ខេយ្យទេ ទើបបាន
ត្រាស់ដឹងបច្ចេកពោធិញ្ញាណ ។

២.៣. វិរិយាធិកបច្ចេកពុទ្ធ បច្ចេកពោធិសត្វដែលក្រែលែងដោយវិរិយៈ ត្រូវ
បំពេញបារមី ច្រើនជាងចំនួនរបស់សទ្ធាធិកបច្ចេកពុទ្ធ តែមិនដល់ ៣ អសង្ខេយ្យទេ ទើប
បានត្រាស់ដឹងបច្ចេកពោធិញ្ញាណ ។

(អត្ថន័យចាក បរមត្ថទីបរី អដ្ឋកថា សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ ថេរគាថា និទានគាថាវណ្ណនា)

ព្រះបច្ចេកពោធិសត្វដល់ព្រមដោយអភិធិហារៈ ៥ ប្រការ

មនុស្សត្តំ លិង្គសម្បត្តិ វិភតាសវទស្សនំ
អធិកាហោ ឆន្ទតា ឯតេ អភិធិហារការណា។

ហេតុនៃអភិធិហារទាំងឡាយនោះគឺ ភាពជាមនុស្ស ១ ដល់ព្រមដោយភេទ ១ បាន
ឃើញអ្នកប្រាសចាកអារវៈ ១ អធិការៈ (បានធ្វើយ៉ាងក្រែលែង) ១ មានចន្ទៈបំណងប្រាថ្នា
១ ។

(បរមត្ថទីបរី អដ្ឋកថា សុត្តន្តបិដក ថេរគាថា និទានគាថាវណ្ណនា)

៣. ព្រះសាវកពោធិសត្វ មាន ៣ ប្រភេទ

សាវកពោធិសត្វ ពោធិសត្វដែលសន្សំបុណ្យបារមីដើម្បីឲ្យបានត្រាស់ជាព្រះ
សាវកពុទ្ធ ។

៣.១. អត្តសាវក សាវកពោធិសត្វអង្គនេះត្រូវបំពេញបារមី ១ អសង្ខេប ១ សែន
កប្ប ទើបបានត្រាស់ដឹងសាវកពោធិញ្ញាណ ។

៣.២. អសីតិមហាសាវក សាវកពោធិសត្វអង្គនេះត្រូវបំពេញបារមី ១ សែនកប្ប
ទើបបានត្រាស់ដឹងសាវកពោធិញ្ញាណ ។

៣.៣. បកតិសាវក សាវកពោធិសត្វអង្គនេះបំពេញបារមី តិច ឬ ច្រើន មិនមាន
កំណត់ច្បាស់លាស់ បានត្រាស់ដឹងសាវកពោធិញ្ញាណ ។

ព្រះសាវកពោធិសត្វដល់ព្រះដោយអភិធិបារ ២ ប្រការ

១. អធិការោ អធិការៈ (មានធ្វើយ៉ាងក្រៃលែង)

២. ឆន្ទតា មានឆន្ទៈបំណងប្រាថ្នា ។

(បរមត្ថទីបរី អដ្ឋកថា សុត្តន្តបិដក ថេរគាថា និទានគាថាវណ្ណនា)

ដោយបណ្ឌិត កុល ផេង